

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570656752/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

af vore fine Damer have for Fluer, Roser, Safran, Mandspersoner og ingen Ting – en Frygt, som gemeenligen kun ytrer sig i Selskab, og forsvinder, naar de blive allene – under to eller fire Øjne – med Objecterne. Det lader saa smukt, at falde i Besvimelse – især naar man i Forveien kan sørge for Maaden, at falde paa – og det lader sælsomt, dybsindigt, metaphysiskt, at gyse for intet. Jeg som hverken er sælsom, dybsindig, eller overnaturlig, og heller ikke skiøtter om at ansees derfor, bekiender aabenhjertigen, at *Intet* forskrækker mig *ikke*.” –

„Frygten for Døden finder De altsaa ligeledes unaturlig?”

„Ingenlunde! jeg finder den rigtig nok *ufornuftig*; men aldeles ikke *unaturlig*. Frygten for Døden er overalt ikke Frygt for *intet*. Det er, Tabet af en Milliondeel, af en Tusinddeel, af en Tiendedeel, af høit den halve – og ikke Tabet af den hele Tilværelse, som skrækker i denne Forestilling. Bestod Døden i aldeles Tilintetgjørelse, vilde den ikke skrække Menneskene naar saa meget. Enhver nogenlunde frisk og rørig Forstand vilde da strax have den Slutning ved Haanden, som beroligede *Sterne*: „Jeg maatte være en *Nar*, om jeg frygtede dig, o *Død!* thi saa længe jeg er, er *Du ei*, og naar *Du er*, er jeg der *ikke*.” Hvordan man altsaa snoer og vender det, har Phantomet *Utilværelse* ingen Side, hvorfra det i mindste Maade kunde forstyrre min Rolighed; thi er det aldeles *Intet*, falder naturligviis al Betænkelighed derved og derover bort – og er det *Noget*, angaaer dette Noget ikke mig.” –

– „Men Lysten til at existere” – – –

„Existerer ikke!” brød jeg hastig af – „Hvad man kalder saaledes er intet andet end Lyst til at virke, handle, nyde, frembringe – kortsagt Lyst til Yttring af det eengang eksisterende Væsen. Denne Lyst er, som jeg troer, almindelig og aldeles naturlig. Hin Ulyst altsaa er ikke Modbydelighed for Tabet af vort Væsen – men for Tabet af sammes Yttring – som oftest blot paa den Maade man er vant til. Saaledes indbilder hin sig, at gyse tilbage for Tilintetgjørelse, der i Grunden kun skiælver for Tabet af Liv – og denne for Tabet af Liv, der egentlig kun frygter for Tabet af Spisen, Drikken, Spillen, Leflen, o. d. l.” –

„Og om nu Døden i egen Person kom Dem imøde i dette Øieblik?” –